

De sjællandske Biskoppers Historie.

III.

Doktor Hans Bandal er den tiende sjællandske Biskop efter Reformationen. Et noget tyndbladet Overflæg og Gæstgæst, et kraftigt Haar, som stift i Midten, falder ud over Pibekransen i smukke Krøller, et rødt Blod i Underen, høitidelig og ærbødig — det er de Træk, som karakteriserer denne Biskop fra Kong Christian den Femtes første Regeeringsaar, Tiden lige for Parvityernes Dage. — Det er ganske mærkeligt at se, hvorledes Udelens overhaandtagende Magt i Tiden fort før 1660 ogsaa havde vist sig deri, at Udelensmand søgte at opnaa de højeste gejstlige Embeder. Saaledes vilde den lærde Holger Rosenkrantz til Rosenholm (død 1642) meget gerne have været Sjællands Biskop, da hans Poesiens Resen døde. Og selv nu efter Gnevoldsmagtens Indførelse, var der en adelig Herre, nemlig fornævnte Holger Rosenkrantz' Søn Jørgen, der søgte om Sjællands Bispeembede ved Erkebiskop Svanes Død. Det kunde jo ogsaa have været en smuk Revanche efter Nederlaget 1660, hvis en af Udelens Repræsentanter, maatte endog med Titul af Erkebiskop, kunde være kommen i Bispen for Danmarks og Norges Kirke. Men Kong Frederik den Tredie var kloget end som saa. Han ønskede ikke at tabe, hvad han udlig havde vundet, men fulgte heller den sædvanlige Skik: at lade den ældste theologiske Professor ved Universitetet rykke op paa Bispestolen, saa meget mere, som denne (Dr. Hans Bandal) var Gnevoldsmagtens første Ven, der 1663 havde udgivet et lærd og ubørligt Værk, almindelig kaldet Jus regium, hvori han ved Citater af den hellige Skrift samt af hedenste Bismænd og Digtere havde hævdet Kongemagten som en guddommelig Raadegæst, der ikke beror paa Folkets Valg, men paa Salvelsen. Det var just en Mand for Kongen. Og at der vist ogsaa har været arbejdet paa hans Valg „ad Bagtrapper“, som saa ofte ser, endog „ad Stertevejen“, derom synes et Brev fra København af 1663 (meddelte i Birgerods Dagbøger) at vidne.

Der findes nemlig: „Dr. Johannes Bandal løber dog not af med Sjællands Bispestol, idvordel at det stod haardt, og hvis hans Hustru ikke havde gjort sig des mere Nøje paa hans Begne derfor, og med Foraringer besigt Gabel, Gris Arag og andre, havde han vel aldrig erlangt det; men for titulo Archiepiscopi (Erkebiskoppens) vil man nok sige ham fri“. Den sit da herten heller han eller nogen anden senere dansk Biskop, men 1668 besteg Bandal Bispestolen, 44 Aar gammel. Han var en overordentlig lærd Mand, der havde gjort store Udenlandsrejser. Født i Viborg var han allerede i sit fjortende Aar saa vidt, at han „kunde forstaa, samt gøre Stil og Vers paa Hebraisk, Syrisk, Chaldisch, Arabisk og Rabbinsk“. Som saa mange „Udunckerbørn“ var han dog nok mere et Hufommelsesmenneske end nogen original Begavelse. Der er ikke store Ting at melde om hans Bispebet, der kun varede syv Aar. Til hans Ros maa det dog siges, at han ingenlunde var helt i Kommen paa Kongen, men ved Løselighed godt kunde høre en anden Mening end denne. Saaledes protesterede han kraftigt mod den Tilbøielighed til disse Indrommelser i Reining af Religionstrub, der et Par Gange gjorde sig gældende hos Christian den Femte. Biskop Bandal holdt Sergetale over Frederik den Tredie i Slotskirken og salvede Christian den Femte i Frederiksberg, men da selv i sin bedste Alder fort for han ved en stor Høitidelighed i København skulde have kreeret elendige Bisper og Professorer til Doktorer i Theologien.

Er der noget saagt over Biskop Scabeniuss' Ansigtsstræk, saa er det det endnu mere over den ældste sjællandske Biskop, Dr. Hans Bagger, hvis halve Hoved dækket af en magtig fort Kælle, der giver Manden et underligt gammelt Udseende. Og dog var Hans Bagger — siger og skriver — kun 29 Aar gammel, da han blev Biskop. Om nogen fastlig legemlig Svagbed hos ham meddele Historierintet. Men spørger man om Grunden til det høit forbandte Tilfælde, at en Mand paa 29 Aar hovedet til den højeste gejstlige Værdighed i Landet,

da er Svaret let at give. Det var den Omstændighed, at Hans Bagger var Svoger til den magtige Mand, som i Christian den Femtes første Regeeringsaar holdt Danmarks Stabne i sin Haand, Peter Griffenfeldt. Det er imidlertid et Vidnesbyrd om Baggers Dytighed paa den ham betroede Plads, at da Griffenfeldt faldt 1676 og drog saa mange andre med sig, beholdt Hans Bagger uanfægtet sin Plads. Født i Staane en halv Snees Aar før denne Provins blev afstaaet til Søerig, og fætter til Biskophans Bandal, blev Bagger allerede 18 Aar gammel kaldt over til København som Baccalaureus, Decanus paa Klostret og Alumnus paa Waldendorffs Skolelegium, rejste saa i nogle Aar udenlands og vendte tilbage i Aaret 1674, hvorpaa han blev kaldt til „Sognepræst for vor Frue Menighed ind i København, Stifts Probst og Probst over Sodelunds Herred“. Dette var dog kun en Indledning til den endnu højere Værdighed som Sjællands Biskop, hvilken han opnaaede 1675. Den overordentlige Forekommenhed, denne Mand mødte hos alle dem, han kom i Berøring med, lader formode, at han i sit Væsen har haft noget vindende og tiltrækkende. Ualmindelig fremgavt var han ikke, heller ikke nogen fremragende Lærd eller Prædikanter, men han har sikkert besiddet betydelig administrativ Dytighed. Til Baggers Naam er knyttet Mindet om „Danmarks og Norges Kirkeritual“, samt den „forordnede Alterbog“, som i Hovedsagen gælder endnu. I disse Bøger findes vidtløftige Fortællinger af Biskoppen, tit med klemmelig søgte og bizære Anvendelser af Striftens Ord, saaledes som den Tids Skik var, og med en Brimel af lærde Citater. Ritualer og Alterbogen afløste den siden Reformationen gældende „Kirke-Ordinans“. Bagger var lige saa stærkt imod Religionstrubheden som sin Formand, men stod mærkelig i flere Aar i Brevveksling med Pape Klemens den Ellefte angaaende Jesuitten Kirchners Færd i Danmark. Væden sit gennem denne Brevveksling stor Vigtighed for Bagger. Knap 47 Aar gammel blev Biskop Bagger sig paa en Rejse til Staane. Rydelsen af nogle Meloner, „foraarjagelse ham en stærk Diarrhoeam, som ajorde Ende paa hans Liv den 30. August 1693.“

Grove Træk, en Pibetrave som en Mælken, en magtig Kælle og frem for alt et Fuldblæg, der i Værdighed overgaar alle de andre Biskoppers, er de Særtræk, som karakteriserer den næste Biskop, Doktor Henrik Bornemanns Billede. Der fortælles da ogsaa, at „han var en saa stor Effter af sit store, hvide Stæg, at han som Biskop i Alborg (hvor han først var), vilde formaa sine Præster til at efterligne ham her ubi, og i sine aalborste Synagaller gav dem et Monitum derom“. Endvidere fortælles det, at han paa sine Rejser og om Natien stærkede Staget i en rød Højskjulping. Han var en værdig myndig Mand, hvis Tilhænger af den gammellutheriske Dogmatik. Født i København samme Aar som Hans Bagger (1646) blev han Student 16 Aar gammel, tog 6 Aar efter Attestats og vilde nu have været udenlands men blev forhindret deri ved sin Kaldelse til Subrettor ved vor Frue Skole i København, hvor han efterhaanden steg til Rektor. 28 Aar gammel blev han Professor i Logik og Metaphysik ved Universitetet, og 29 Aar gammel Baggeres Eftermand som Probst og Sognepræst ved vor Frue Kirke. Han kom saaledes aldrig udenlands som sine Formænd. Efter 3 Aars Virksomhed i Hovedstaden kaldedes han 1683 til Biskop i Alborg og famt udnævntes til Doktor i Theologien. I Alborg sit han Bispegaarden, der var meget forfalden, opførte af ny, og stredte forsværgt Stiftet med megen Myndighed, indtil han 1693 forflyttedes til Sjællands Bispestol. Ved Afreisen fra Alborg aar han 800 Rigsdaler (altså lidt over de Tider) til Byens Kirker, Latinskole og Fattige, hvorom en Indskrift i Budoiff Kirke melder. Som Sjællands Biskop indviede han bl. a. vor Frelsers og Garnisons Kirker, gav 3300 Rbl. til gudelig Brug i København, holdt Ligningsret over Christian den Femte og salvede Frederik den Fjerde. I hans Tid begyndte den pietistiske Bevægelse at trænge ind i Landet, og det siger sig selv, at Biskop Bornemann som konservativ Gammellutheraner var en Hader af dette Væsen med Forsamlin-

ger og Konventikler udenfor Kirken. „Og blev denne Motus endelig den Gang ved Guds Raade og de derom udgivne kongelige Anordninger hemmet, hvortil Biskop Bornemanns Vigilance ikke libet contribuerede“. En stor Fort maas det derimod have været for den myndige Mand, at han 1702 tabte en Sag ved Højesteret mod en af sine egne Probsts, fordi han (Biskoppen) egenmægtig havde affat en Læser paa Christianshavn. Biskop Bornemann døde 1710, 65 Aar gammel.

I Dr. Christen Worm, den tredtende Biskop i Rækken, møder vi straks en Type paa en hel ny Tid. Bispetræden er der (den følger med ligesom Præstefjelen), men Ansigtet er bært og skagløst, menens en bugget Allongeparant omend ikke af de allerførste, dækker Hovedet. Billedet minder slaaende om Frederik den Fjerde, og det var netop paa hans Tid, Biskop Worm levede. Han var paa en Gang en højt begavet, lærd, klog og myndig Mand, der var som selofstreven til den høje Post, der blev ham betrottet. 22 Aar gammel blev han Professor i Filosofi, rejste udenlands i tre Aar, og kaldedes 27 Aar gammel til Sognepræst ved Nikolaj Kirke. Otte Aar efter blev han Stiftsprovst og Sognepræst ved Frue Kirke, og 1710 — kun 38 gammel — Sjællands Biskop, hvilket Embede han forstod i 27 Aar. Han salvede Kong Christian den Sjette. Worm var en meget betalende Prædikanter, „hvis Eloquentia, haaled naar han proterede paa Latin, og naar han prædicatede paa Dansk, var saa net, ren og fyndig, at den i begge Sprogene kunde være et Monstr af Mesterhæfte, hvortil der, som har forfattet hans Epitafium, ber ingen Betænksomhed at kalde hans Vel-talenhed mere end menneskelig“. Det var ikke lette Tider, hvori Dr. Christen Worm sad paa Sjællands Bispestol, thi det var Pietismens stærkt bevægede Dage, hvor det myldrede med audeilige Forsamlinger overalt, tit iblandet med Sværmerier og Seltvæsen. Worm var personlig egentlig stillet inden for den Pietismen, men han var allfor klog og forsigtig til at træde op som Modstander af saa magtig en Landsstrømning, især da under Christian den Sjette Hofvinden kensligt nok blæste fra den Kant. Hans Valgsprog var: Ver spinas ibo acreatus, det er: „Stal jeg gaa igennem Torne, tager jeg Støvler paa“. Med andre Ord: han vidste at kikke sig efter Forholdene. Da Konfirmationen skulde indføres 1736, afsættedes Biskop Worm Erklæring. Af denne fremgaar det tydeligt not, at han egentlig stillet ikke var fremt for den nye Kirkestil, idet han hentskriver, „om det ej skulde findes tjenligt at lade den henholdsvis endnu nogen Tid“. Overordentlig snibdt benytter han i denne Hensigtning ifar Citater af Spener, hvis Ord han vidste havde mest Vægt. Da Konfirmationen imidlertid alligevel blev indført, særlig ved den almagtige Hofpræst Bluhmes Indflydelse, kikkede Worm sig lokal deri. Men de vidgaende Pietister kunde ikke lide ham. I et Strift af en af dem kaldes han „nores, Gud give ærlige og sanddre, Biskop Worm, i hvis Mund der siges ikke at være et sandt Ord, der som en Fuchs har indsnegret sig i disse Dage under en Helligheds Maske etc.“ Men det er da adentbart en uretfærdig og ondskabfuld Dom.

Med den næste Biskop, Magister Beber Hersleb, som efter Worms Død 1737 udnævntes til Sjællands Biskop, og hvis Ydre ogsaa udmærket sig ved det glattege Ansigt og den pubrede Allongeparant, sit Pietismen Kirkestyrelsen i Hænde. Men det var en meget moderat Form af den herskende Bevægelse, der i Herslebs Person kom til Styret. Og hvad der særlig maa bemærkes, er den Danstid, der var der jo en optrukket, sentimental Indsigtighed over de fleste af Pietismens ledende Mænd (som Pietismen da i det hele er en ret uanfægtet). Men Hersleb (der forøvrigt var født i Norge) og syv Aar Biskop i Christiania) var en djev, jevn og ligefrem Natur, der ikke tog med Højskandstær paa noget. Han var i det hele en Enspændernatur, der hvert Væbitt var paa Kant med Hoffet og Generals Kirkeinspektionsskollegiet, som selofstelig gik ham i Bedene med Hensyn til Kirkestyrelsen. Haard var han som Norges Fjende. Han vilde helst

fare frem mod Separatistene med Strenghed. Og ibidende farfæstiff funde han være overfor Modstandere. Som Prædikanter berømmes han i høj Grad, og navnlig under Frederik Ste, da Bluhmes og andre Pietisters Magt var brudt, havde Herslebs Ord stor Vægt. Med Slutningen af sit Liv sit han paa Grund af Svagbed sin Svigerføn, Biskop Harbo, til Medhjælper, og denne efterfulgte ham paa Bispestolen 1757. (Spero.)

Trænger vi til et Alderdomshjem?

Ja, vi gør; der er ikke mindre Tvivl derom. Enhver, som har opholdt sig en Tid i en større By, vil være overbevipt derom. Der er mange gamle, som har arbejdet hele deres Liv, og saa finder sig selv paa bar Bakke eller i det højeste med nogle faa hundrede Dollars, naar de naar den Alder, da Krafterne tager af, og de ikke mere er i Stand til at tjene det nødvendige til Livets Opbold. Og Bornene, om der er Barn, jo, personlig har ja tendt en Søn, som sit mellem 60 a 70 Dollars om Maanedes; men Hæderen var paa Faltigaarden. Det var en daarlæg Søn, han skulde bruge alt selv; men det gjorde ikke Hæderens Aar bedre. Jeg kender adskillige gamle Kvinder, som er bleven helt eller til dels underholdt af Kvindeforeninger. Det var dyrt i Landet, og det var haade bedre og billigere, om der var et Alderdomshjem. Derfor forarg ogsaa ud af denne Mission, som jeg vil kalde det, det danske Alderdomshjem i Chicago. Jeg har ogsaa kendt gamle danske Kvinder, som har sagt om Oplagelse paa det norske Alderdomshjem i Normal Park, da det for nogle Aar siden oprettedes. Men det er jo dog naturligt, at enhver Nation søger først for sine egne. Derfor var der heller ingen Alderdomshjem i Chicago. Det er muligt, at der indenfor selve Kirkens Gennemærter ikke er saa stor Trang; men lad os huse paa dem, som er udenfor. Hvis man blot vilde tænke paa dem, hvor Forældre og Børn holder sig til Kirken, saa vilde haade være Børnehjem og andre Værnsanstaltene. Men det er jo dem af vor egen Nation, der enten ved egen eller andres Forsømmelighed er ude af Stand til at hjælpe sig selv, som vi fornemlig maa tænke paa. Derfor siger jeg: Lad os faa et Alderdomshjem oprettet og drevet af „Den forenede danske Kirke“ i kristelig Aand og Tro, og Gud vil velvillige Omgøringen og lade sin Raade hvile over det, som er gjort og gøres af Kærlighed til ham og hans trængende Stadninger.

S. Klyver, Elk Horn, Iowa.

Denstaaende Artikel har henligget en fort Tid. Spørgsmaalet om Alderdomshjem blev jo ikke slættet videre Interesse i Nærmodet, og den fornemste Grund dertil var vist den, at den Rapport, Past. H. Hansen afgav, gav Indblyt af, at Opgaven var allfor stor og dansklig for os at tage fat paa for Tiden. Det forhindrer jo ikke, at der kan fortsættes med Forhandlingerne derom. Men det gælder vist særlig om at tage praktisk fat og faa virkelig Rede paa, haade hvor stor Trang der er til et saadant Hjem, og hvor stor Offervillighed der er for Sagens Gennemførelse.

Dansk Missionshjem

130 Prospect Ave., Brooklyn, N. Y.

andealets. Rejsende afhentes paa Fortraende. Daglig til hoved Tid og til hvilken Station de kommer.

J. P. Jensen, Veitner.

Alter-Malerier

og andre Kunstmaalere, Isalam Fortællere, Udvalgt samt Landfælle og Marine-Sener a. l. b. Udvalgt og billig. I Bedste og fineste importerede Farver (Tube Colors) og prepared canvas bemærk betingelser modtages paa Tegninger til Altermaalere a. l. b.

H. JENSEN, 41 North Main St., Council Bluffs, Ia.

DON'T BE FOOLED!

Take the genuine, original ROCKY MOUNTAIN Tea. Made only by Madison Medicine Co., Madison, Wis. It keeps you well. Our trademark cut on each package. Price 30 cents. Never off in 10 c. Accept no substitutes.

Bøger til nedsatte Priser.

- Vi har modtaget mange gode billigere Bøger, som ikke er opført i vort Katalog. Samme sælges til nedsat Pris, saalænge Oplaget varer. Priserne er netto, og Bøgerne sendes portofrit, til Oplaget er udsolgt, i den Orden, som Bestillingerne indløber. Skriv med det samme, inden det er for sent.
- Bøgerne bestilles efter Nummer.
191. De ti Bud. Kristelige Foredrag fra „Bethesda“ af J. Schouboe, Sognepræst ved Garnisons Kirke. 244 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.20 til 35c.
 192. Hans Adolf Brorson og hans Brødre. „Det rare Kloverblad fra Randrup“. Livsfilosofier og Bredtaler til et Indsigt og John Hansen, Sognepræst for Gislev og Glesed. 312 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.60 til 75c.
 193. Richard v. Joffmann. Egenhænder, Autor. Oversættelse efter Originalens 19. Oplag ved C. Kraft, med 44 Illustrationer af Carl Thomsen. 115 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.70 til 50c.
 194. Kristelig Husven. Daglig Læsning knyttet til de nye Evangelietekster af M. C. L. Grove Rasmussen, Sognepræst til St. Hans Menighed i Odense. 390 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.00 til 50c.
 195. Om og fra Missionen af M. C. L. Grove Rasmussen. Med Illustrationer. 320 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.20 til 25c.
 196. Marcus-Evangelietets Døttelse af Herrens Liv. Fremstillet i Grundtræk af A. Andersen, Sognepræst. 310 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.40 til 80c.
 197. En lille Husvokstille med Prædikener til alle Kirkearets Søn- og Fæstbøge af Laurig R. J. Balslev, Apellan i Haarslev paa Fyen og Holm Hansen, Sognepræst i Viborg paa Fyen. 298 Sider i Omflag. Nedfat fra 90c. til 50c.
 198. Als. Femti seks smaa Bets, mest i religiøs Aand, ved Aarets og Livets Fæst- og Mindebøge, af — M. Neb og Forord af Pastor Wilhelm Vædt. 32 Sider, elegant indbunden. Nedfat fra 50c. til 25c.
 199. De Apokryfiske Evangelier til Ny Testamentet med en Effterfat. Oversat af Herm. G. Gjergerfen, Sognepræst. 184 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.30 til 40c., indbunden 80c.
 200. Verdenshistoriske Smaastrifter. Af S. B. Thrige, Professor ved Københavns Universitet. Indhold: Frankles Dronninger. — Det nye Grækenlands Historie. — Jatiens og Serbiens Historie. — Nederlandenes Historie. 142 Sider i Omflag. Nedfat fra \$2.40 til 80c.
 201. Dramatiske Smaating. Af Peder N. Møller. (Nærmest for Dilettanter). 163 Sider i Omflag. Nedfat fra 70c. til 40c.
 202. Folke-Eventyr. Samlede og udgivne af Klaus Bernsen. 186 Sider i Omflag. Nedfat fra 60c. til 40c.
 203. Skildringer af den næste Tids Historie fra Julirevolutionens Udbrud 1830. Af J. L. Rohmann. Første Del 296 Sider, i Omflag. Nedfat fra \$1.20 til 25c.
 205. Skildringer af den danske Historie i forskellige Tidsrum. (Samlede og nye.) Af J. L. Rohmann. 292 Sider, i Omflag. Nedfat fra 75c. til 25c.
 206. Det kristelige Liv fremstillet i 8 Prædikener og een Bilestale, holdte over de forestreede Tekster fra 4.—10. Søndag efter Trinitatis. Af F. Helweg, Capellan v. p. i Starup og Nebel. 139 Sider, i Omflag. Nedfat fra 40c. til 15c.
 207. Billeder af Nordens Historie. Ved Frederik Barfoed. 294 Sider, i Omflag. Nedfat fra \$1.20 til 50c.
 208. Gunde Rosenkrantz. Et Bidrag til Danmarks Historie under Frederik den Tredie. Af Chr. Bruun. 248 Sider, i Omflag. Nedfat fra \$1.40 til 50c.
 209. Fra Bøenequdstjenesten. Fem Prædikener med tilhørende Fortællinger af Christen Møller, Præst ved St. Pauls Kirke i København Henry Kisting, Cand. theol. Enri-

Glestriff Vælte

sendes frit til alle Mænd, som skriver til Heidelberg Medical Institute, St. Paul.

Send Deres Navn og Adresse, indbefattet Heret og de vil sende Deres formålige, Glestriff Vælte. Det vil blive sendt med Gæns Modigt for Dem. Det bliver fremsendt med Postage bet. Alle engang nødvendigt af sende Præst.

Saa godt som noget elektrisk Vælte i Verden. Heidelberg Medical Institute, med en Hospital af 300000, er det lig med de 4000 medicinske Institutioner i Amerika og bestående af 100000 læger og 100000 patienter. Glestriff Vælte er et nyt og effektivt middel til at behandle alle former for Nervesygdomme, Hovedpine, Mændes og Kvinders Sygdomme, og alle former for Nervesygdomme, som er resultat af Nervesygdomme. Glestriff Vælte er et nyt og effektivt middel til at behandle alle former for Nervesygdomme, som er resultat af Nervesygdomme.

Send Deres Navn og Adresse, indbefattet Heret og de vil sende Deres formålige, Glestriff Vælte. Det vil blive sendt med Gæns Modigt for Dem. Det bliver fremsendt med Postage bet. Alle engang nødvendigt af sende Præst.

Heidelberg Medical Institute, Fifth and Roberts Streets, ST. PAUL, MINN.

- que With, Cand. theol. Nedfat fra 32c. til 20c.
210. Embede og Ordination i deres indbyrdes Grundforhold. Et historisk-dogmatisk Forsøg af Fr. Vilh. Andersen, Probst og Sognepræst. 255 Sider, i Omflag. Nedfat fra \$1.60 til 50c.
 211. Lufser. Et kristeligt Festspil, af Dr. Hans Herig. Autoriseret Oversættelse efter Originalens 13. Oplag, af Otto Rynde. 94 Sider, i Omflag. Nedfat fra 50c. til 25c.
 212. Fra Reichsfloren til det lille Hav. Fortællinger af positive Fortællere, ved Johan Grove. 294 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.40 til 50c.
 213. Hauran. Rejsefortælling fra Palästina. Et Foredrag af Henrik Scharling. 80 Sider, i Omflag. Nedfat fra 40c. til 20c.
 214. Mindestrift om Bernhard Severin Ingemann. I Hundrebaaret efter hans Fødsel, af Richard Petersen. 210 Sider, indbunden. Nedfat fra \$1.70 til \$1.30.
 215. Livet paa Landet. Skildringer af Anton Nielsen. 185 Sider i Omflag. Nedfat fra 80c. til 40c.
 216. Tre Noveller af Emil Marriot. Forfatter til „Den gejstlige Død“. Oversat af H. Kiernik. 231 Sider, i Omflag. Nedfat fra \$1.35 til 50c.
 217. Gunni Busch, et Levnedsskild i en Prælegeard. Udvidet af Her. Beck. Anden, foragede Udgave, med 2 Billeder af Busch. 422 Sider, i Omflag. Nedfat fra \$2.00 til \$1.00.
 218. Smaastrifter til Oplysning for Kristne. Udgivne af Prof. Dr. Frederik Nielsen. Ravens Højskole. Tre Bøge fra J. von Dellinger. Med Indledninger og Anmærkninger. 40 Sider, i Omflag. Nedfat fra 30c. til 20c.
 219. Smaa Digte, af Uffe Birkedal. Med et Forord af H. Hertzhorn. 95 Sider. Nedfat fra 40c. til 15c.
 220. Maa han komme? Interier i en Akt. Af Anna Agerius. Opført første Gang ved Høiforeningens paa Dagmartheateret i Anledning af Kvindernes Udviklings Forsid og Nord 1895. 30 Sider, i Omflag. Nedfat fra 20c. til 5c.
 221. Luthers Pastoratitener. Nedfat fra 65c. til 25c.
 222. Foredrag og Optegnelser af N. J. Termansen. Med Forord af Ludvig Schrøder. 99 Sider, i Omflag. Nedfat fra 40c. til 20c.
 223. Bernhard Severin Ingemanns Digterstilling og Digterværk, af Jens Nørgaard. 195 Sider, i Omflag. Nedfat fra \$1.20 til 60c.

Danish Luth. Publ. House, 124 N. 4th St., St. Paul, Minn.